

РЕШЕНИЕ

№ 6966

гр. София, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9480** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., срещу Решение от 30.06.2021 г. по НАХД № 5259/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 105-и състав. С решението е отменено наказателно постановление № 22-006648/24.03.2020 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл. 414, ал. 3 във връзка с чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/.

Касаторът излага съображения за отмяна на съдебното решение. Наказаното дружеството е работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ, в полза на която Л. П. К. е предоставял работна сила. От 29.03.2016 г. К. извършвал повтаряща се дейност – търгувал с финансови инструменти и поради това правоотношенията му е трябвало да бъдат уредени като трудови. По време на проверката лицето е заварено да полага труд в офиса на дружеството с предоставено от работодателя оборудване, за което е и подписал собственооръчно декларация с посочени длъжност, работно време за деня, работно място и седмична почивка. Неправилно било възприето от съда, че

сключеният договор е договор за поръчка, тъй като в него не е уредено извършването на конкретна услуга или конкретно действие, а е записано, че лицето оперира със сметка за онлайн търговия на финансови инструменти. Уговорено е в договора работното време, срокът на договора е три години, посочва се осъществяването на надзор и контрол от мениджъра, касае се за отношения по предоставяне на работна сила срещу определено възнаграждение. Твърди се, че с гражданския договор се прикрива трудово правоотношение, което било недопустимо, вкл. и доколкото със сключването му работодателят цели да заобиколи трудовото законодателство и социалната закрила на работниците, която се предоставя чрез него. Моли решението да бъде отменено, а НП – потвърдено в цялост. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован, чрез процесуалния си представител, моли решението да бъде оставено в сила. Подробни съображения излага в отговора на касационната жалба. Не се установява наличието на съществено минимално необходимото съдържание на трудовия договор. Трудово възнаграждение с постоянен характер и периодичност на изплащането не било уговорено по смисъла на чл. 66, ал. 1, т. 7 КТ. Попълнена била декларация в частта за гражданския договор – „процент от изкараната сума“, т.е. възнаграждението зависело изцяло от постигнатия резултат /чл. 286 ЗЗД/. Не било обсъдено подробно съдържанието на декларацията по чл. 402, ал. 1, т. 3 КТ, вкл. и отказът на Л. К. да сключи трудов договор с дружеството. Не била съобразена действителната воля между страните по договора съгласно чл. 20 ЗЗД, както и, че изпълнителят сам определя часовете, в които да сключва сделки, липсата на работно време, почивка в работния ден, платен годишен отпуск, работно място и други. Спазена била разпоредбата на чл. 281 ЗЗД. Претендира разноски, вкл. и адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 28.01.2020 г., служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., извършили проверка на място в обект – офис 16, находящ се в [населено място], [улица], ет. 4, бизнес център „Е.“, стопанисван от дружеството [фирма]. На място било заварено лицето Л. П. К., което оперирало със сметка за онлайн търговия с финансови инструменти, използвало предоставените му компютър, монитор, клавиатура, работен стол и бюро. К. попълнил декларация със следното съдържание – служител на посоченото дружество от месец

април 2016 г. като „трейдър“, без сключен трудов договор, с работно време от 15:00 ч. до 23:00 ч., почивни дни „събота и неделя“. Посочил, че има сключен граждански договор, и отказал да бъде обявено съществуване на трудово правоотношение по чл. 405а КТ. На 05.02.2020 г. в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., бил представен договор за услуги от 29.03.2016 г., сключен между Л. П. К., наричан за краткост „търговец“, и [фирма], наричано за краткост „Мениджър“. След запознаване и преглед на клаузите на договора, свидетелят К., главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., приел, че със същия не е уговорено постигането на конкретен резултат, който да бъде ограничен със съответните параметри и обем, а е уговорено престиране на работна сила. Клаузите на т.1.1., т.5.1. и т.5.6. от договора съдържали характеристиките на трудово правоотношение. Приел също, че съгласно договора е налице йерархична подчиненост на работника спрямо работодателя /търговецът оперира под надзора и контрола на мениджъра, съгласно т.1.5. от договора/. Резултатите от проверката са обективирани в протокол от 18.02.2020 г. За нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ е съставен АУАН № 22-006648/18.02.2020 г., връчен на същата дата на законния представител на дружеството. На основание чл. 44, ал. 1 ЗАНН е постъпило писмено възражение. Издадено е атакуваното НП, с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ с размер 3000 /три хиляди/ лева. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя доводите за отмяна на наказателното постановление, изложени в оспорения съдебен акт, и поради това не следва да ги преповтаря.

За нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ е ангажирана отговорността на дружеството съгласно санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 КТ, като са изложени мотиви за неприложимост на института „маловажност“ по чл. 415в КТ. При това и на изследване изцяло подлежи обстоятелството какъв е характерът на възникналото между Л. П. К. и [фирма] правоотношение – трудово или гражданско, като решаващо значение има естеството на осъществяваната дейност.

Установеното от контролните органи осъществено деяние е неправилно квалифицирано като административно нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН, а именно – извършването на трудова дейност без оформянето на отношенията по предоставянето на работна сила като трудови въз основа на сключен трудов договор в писмена форма - чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ. В разпоредбата на чл. 66, ал. 1 КТ е посочено минималното необходимо съдържание на трудовите договори, което липсва в представения в хода на проверката договор. СРС сочи, че, този договор безспорно носи белезите на граждански съгласно чл. 258 – чл. 269 ЗЗД. Видно от него, едната страна – св. К., се задължава да положи труд срещу възнаграждение, но за постигане на определен трудов резултат. Изпълнителят, независим стопански и оперативно самостоятелен при изпълнението, дължи единствено постигането на уговорения резултат, за което и след приемане се заплаща възнаграждение без определена периодичност за това /“процент от изкарана сума“ – видно от собственоръчно подписаната декларация; т. 4 договора; чл. 66, ал. 1, т. 7 КТ/. Този извод се обуславя и от посоченото в договора, че при по-нисък баланс по сметката за търговия от този от минималния платежен баланс търговецът няма право на възнаграждение, докато не се достигнат стойностите на минималния платежен баланс,

и че възнаграждението е дължимо само при получаване на съответната печалба на Сметката за търговия от „мениджъра“ /т. 4.4 и т. 4.5/. Не е налице и предоставяне на работна сила по уговорен график. В договора не е предвидено конкретно работно време /чл. 66, ал. 1, т. 8 КТ/, „търговецът“ сам установява своите собствени часове на опериране със Сметката за търговия /т. 5.1/. Посочено е изискването – „да оперира ефективно по време на часовете на търговия на Нюйоркската фондова борса“, което кореспондира с изслушаните показания на св. К.. Не се съдържат и клаузи за платен годишен отпуск /чл. 66, ал. 1, т. 5 КТ/, както и за определяне мястото на работа /чл. 66, ал. 1, т. 1 КТ/. Последното не съответства на седалището на дружеството, сочено като работодател – [населено място] /чл. 66, ал. 3 КТ/, тъй като то разполага с офис и в [населено място] – обект на проверката на контролните органи. Липсата на точно определено място на работа се установява от свидетелските показания на К.. При изпълнение на договора търговецът дава отчет на „мениджъра“ за своята дейност, предава Сметката за търговия и резултатите от нея незабавно при поискване, т.е. извършената от изпълнителя работа следва да бъде приета от възложителя й. Липсват клаузи в договора за ангажиране на дисциплинарна отговорност на изпълнителя. Последният носи имуществена отговорност за повереното му имущество, офис техника и консумативи, характерно за дължимата грижа на добрия стопанин при друг граждански договор, този за поръчка съгласно чл. 281 ЗЗД. Лицето, посочено като „търговец“, не е поставено в зависимост и подчиненост на „мениджъра“, каквото се явява административнонаказаното дружество. От особено значение е, че т.нар. граждански договор се сключва с оглед личността на изпълнителя, свързан е с неговите специфични качества и умения, каквото е и съдържанието на договора от 29.03.2016 г. Уговорен е продукт от работната сила, а не – престацията работна сила. Формира се извод, че не е налице прикриване на трудово правоотношение, което да изиква сключването на трудов договор в писмена фолма по чл. 62, ал. 1 КТ. Незаконосъобразно и явно несправедливо е ангажирана отговорността на дружеството [фирма] – предпоставка за отмяна на оспореното НП.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода от спора на ответника се дължат разноски, но не следва да му се присъждат поради липсата на доказателства за извършването им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.06.2021 г. по НАХД № 5259/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

